

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 632

гр. София, 27.01.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО 5-ТИ БРАЧЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Любомир Луканов

като разгледа докладваното от Любомир Луканов Гражданско дело № 20221100100065 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Част трета, Глава двадесет и седма от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Предявен е иск с правна квалификация чл. 67, предл. 2 от Семейния кодекс (СК).

Образувано е по искова молба с вх. № 316/05.01.2022 г. по описа на СГС, предявена от В.И. В..

При проверка допустимостта на предявения иск по чл.130 от ГПК, съдът констатира неговата недопустимост.

В изложеното в т. II от обстоятелствената част на исковата молба е направено изричното признание, че ищецът е извършил припознаването на детето през м. 12.2017г., но е узнал, че не е биологичен баща на детето М. ВЛ. В. през втората половина на 2021г. Изложено е и становище, че предявеният иск е допустим въпреки, че е предявен след изтичането на едногодишния срок по чл. 67 от СК.

Съгласно чл. 67 от СК припозналият може да иска унищожаване на припознаването поради грешка или измама в едногодишен срок от припознаването.

Предявеният иск с правно основание чл. 67, предл. 2 от СК е недопустим, тъй като срокът за предявяването му е пропуснат от ищеца.

Настоящият съдебен състав приема, че след като законодателят е имал и има възможност да промени нормата на чл. 67 от СК, като измени началния момент от който започва да тече срока за предявяване на разглеждания иск (напр. считано от узнаване на измамливите действия, които са мотивирали припознаващия да извърши припознаването, каквато аналогична промяна е въвел с изм. на чл. 62 от СК - обн. в ДВ, бр. 103 от 2020 г.), но не го е направил, то съдът е длъжен да съобрази спазването

на преклузивния срок по чл. 67 от СК, който не е спорно, че е пропуснат от ищеца.

Цитираната в исковата молба норма на чл. 8 от ЕКЗПЧОС не е основание съдът да игнорира действащата норма на чл. 67 от СК. Направеното от ищеца тълкуване на приложимата правна норма е *contra legem* (против закона) и не е обвързващо съда.

Настоящият състав не споделя и тълкуването на цитираната от ищеца съдебна практика, приета в Определение № 484 от 17.12.2020 г. по ч. гр. д. № 1941/2020 г. на ВКС, IV г. о., ГК. В това определение ВКС е тълкувал срока по приложението на чл. 66, ал. 5 от СК, но не е коментирал срока по чл. 67 от СК. Отделно от изложеното ищецът не твърди, че предявеният иск по чл. 67 от СК е в интерес на детето М. ВЛ. В..

Да се приеме за правилно тълкуването на ищеца, направено в исковата молба, би означавало да се допусне *правна несигурност по отношение* установяване на произхода от баща на *всички припознати лица* (при това неограничено във времето), което очевидно не е в обществен интерес.

Във връзка с изложеното и на основание чл. 130 от ГПК, исковата молба с приложенията следва да бъде върната, като недопустима, а производството по гр. дело № 65/2022 г. по описа на СГС - прекратено.

Така мотивиран и на основание чл. 130 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА на ищеца В.И. В. с ЕГН ***** искова молба с вх. № 316/05.01.2022 г. по описа на Софийски градски съд, като недопустима и

ПРЕКРАТЯВА производството по гр. дело № 65/2022 г. по описа на Софийския градски съд, Гражданско отделение, V брачен състав.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Софийския апелативен съд в едноседмичен срок от връчването му на ищеца.

Съдия при Софийски градски съд: _____